

Carl Michael Bellman salme Nr. 26

ÖFWER E VANGELIUM PÅ F EMTE SÖN. EFTER T RETTONDEDAGEN. M ATTH. 13: V. 24.

Musik Henrik Bøggild

Man-nen i sin å - ker såd - de, Bä - sta säd med tack och lof;

5 O - wän kom, och fol - ket sof, Och wid det han å - kren tråd - de,

9 Såd - de o - gräs dit i - gen: Gick sin wäg, som ond - skan plä - gar,

13 Lömsk och dold, på dol - da wä - gar, Lik - nel - sen för - står du den?

2) Åkren i sin späda gröda,
Skildrar hjertat ... det förstås,
Ordet, Säden är som sås,
Folket sofwande som döda,
Skildrar sorglöshet och flärd:
Owän, den som folket söfwat,
Ar just den som dig bedröfwat
På Förgänglighetens färd.

3) Människja! du främst bland djuren,
Som med uprätt hufwud går;
Som med snilletts eld förmår
Dig ransaka och naturen,
Märk! för oskuld hwad försåt,
Hwad förgängligt dig omgifwer,
Knapt dit lopp du varse blifwer
För'n du willas på din stråt.

4) Yxen hörs i stammen hugga
 Dig din bår du det ej wet,
 Döm af tidens flygtighet,
 Til din Sjutti-åra skugga,
 Döm af alla tings natur!
 Men gif akt, ty tiden ilar,
 Döden på din tröskel hwilar,
 Och din owän står på lur.

6) Hwad förgängligheten skrider!
 Sköflar,.. och får aldrig nog,
 Fordom der Palatset stog,
 Skymtar nu et uselt lider,
 Och der fasta Borgar förr,
 Sina Torn och wimplar sträckte,
 Syns de nakna murar bräckte
 Med en måssig glugg och dörr.

8) Kära wän! i dag hwad wänner,
 Ser du skalkas kring dit bord?
 Knapt din glada måltid gjord,
 För 'n du dödens kyla känner
 I dit nyss upvärmde blod;
 Och knapt du dit timglas släpper,
 För 'n din graf-dörr man tiltäpper,
 Och slår kull din minnes-stod.

10) An en gång, lätt ögat blicka
 På en Skönhets öppna barm,
 Bäst den andas hög och warm,
 Börjar den sig undansticka
 Platt och skrynkelig, kall och bar,
 Tiden der sin härjning målar,
 Och förgängligheten strålar
 Ur dess dunkla ögnapar.

5) Se! en ek i grenar wriden,
 Af urgamla rötters widd!
 Buga tankfull, yr och spridd,
 För naturen och för tiden.
 Och betänk der du går fram!
 Huru tiden fräter grenen,
 Myllar blomman,... grusar stenen.
 Och af stoftet strör et dam.

7) Lät din ungdom dig påminna
 Dina fordna wänners wal!
 Märk! nu deras brutna tal,...
 Se dig om.... och tungt besinna,
 Hur der Barnens lek och stim,
 Fordom hördes örat fågna,
 Snart man skal dit stoft inhägna
 Under hwalfwets hwita lim.

9) Kasta ögat i minuten,
 På den rikas disk och mer,
 Der han i sin lännstol ler
 Tung - af drufwans saft beguten,
 Småögd, sticken, hes och röd,
 Märk, hans gäspning, hwad den röjer
 At hans själ ej mer förnöjer
 Lyckans lumpna öfwerflöd.

11) Snart den stora skiljo-dagen,
 Gryr wid Åskans blix och flod;
 Har din wandel warit god,
 Blir du af den handen tagen
 Som til dygdens lön förmår
 Af en god Gudomlig wilja,
 Hwetet ifrån ogräs skilja.
 Tänk på döden,... timman slår.